EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 21.5.2024
COM(2024) 209 final

2024/0114 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Unie, pokud jde o rozhodnutí účastníků Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech aktualizovat některá ustanovení o skončení platnosti v rámci odvětvové dohody o vývozních úvěrech pro změnu klimatu

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí o postoji, který má být zaujat jménem Unie za účelem změny data dvou ustanovení o skončení platnosti, pokud jde o třídy projektů G a I v rámci odvětvové dohody o vývozních úvěrech pro změnu klimatu (dále jen „odvětvová dohoda o změně klimatu“) Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech (dále jen „ujednání“).

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Ujednání

Ujednání je gentlemanskou dohodou mezi EU, Spojenými státy, Kanadou, Japonskem, Koreou, Norskem, Švýcarskem, Austrálií, Novým Zélandem, Tureckem a Spojeným královstvím, která poskytuje rámec pro řádné používání státem podporovaných vývozních úvěrů. V praxi to znamená, že stanoví pravidla, jejichž cílem je odstranit dotace a narušení obchodu související se státem podporovanými vývozními úvěry. Ujednání vstoupilo v platnost v dubnu 1978 na dobu neurčitou, a ačkoli je mu poskytována administrativní podpora sekretariátu OECD, nejedná se o akt OECD[1].

Ujednání je pravidelně aktualizováno s ohledem na vývoj trhu a politiky, který ovlivňuje poskytování státem podporovaných vývozních úvěrů. Ujednání bylo provedeno v právu EU nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011, a stalo se tak v EU právně závazným[2]. Revize podmínek ujednání se začleňují do práva EU prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 2 nařízení (EU) č. 1233/2011.

Odvětvová dohoda o změně klimatu je přílohou ujednání, která stanoví pružnější maximální lhůty splatnosti pro projekty šetrné ke klimatu s cílem motivovat k jejich financování, a jejím účelem je poskytnout přiměřené finanční podmínky pro projekty ve vybraných odvětvích, které byly označeny jako projekty významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, například projekty v oblasti obnovitelných zdrojů energie, snižování emisí skleníkových plynů, vysoké energetické účinnosti, přizpůsobování se změně klimatu a vodního hospodářství.

2.2. Účastníci ujednání

Evropská komise zastupuje Unii na zasedáních účastníků ujednání (dále jen „účastníci“), jakož i v písemných postupech pro rozhodování účastníků. Rozhodnutí o všech změnách ujednání se přijímají na základě konsenzu.

2.3. Zamýšlený akt účastníků

V roce 2023 přidali účastníci do odvětvové dohody o změně klimatu řadu nových tříd projektů, které by mohly být podle jejích podmínek podpořeny. U dvou z těchto tříd, konkrétně třídy projektů G (nízkoemisní výroba) a I (využití čisté energie v oblasti nerostů a rud), bylo dohodnuto, že schopnost podporovat transakce v těchto třídách v rámci flexibility odvětvové dohody o změně klimatu bude posuzována individuálně, protože nebylo možné shodnout se na kritériích pro vymezení těchto tříd projektů, zejména s ohledem na absenci existujících mezinárodně dohodnutých kritérií. S cílem motivovat účastníky k dohodě na kritériích byla zahrnuta ustanovení o skončení platnosti pro obě třídy projektů, a to takto: „Po

[1] Ve smyslu článku 5 Úmluvy OECD.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o uplatňování některých pravidel v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 45).

30. červnu 2024 bude tato třída projektů ukončena, pokud se účastníci nedohodnou jinak. Účastníci zároveň přezkoumají mezinárodní normy vypracované do té doby a rozhodnou, zda je do této položky začlení.“

Ačkoli nebyla dohodnuta žádná kritéria a v rámci obou tříd projektů nebyly podpořeny žádné projekty, je v zájmu EU zachovat možnost schvalovat případné jednotlivé projekty v rámci těchto tříd projektů a poskytnout více času na vypracování příslušných kritérií na jiných mezinárodních fórech. Všichni ostatní účastníci vyjádřili zájem o pokračování obou tříd, a to buď na základě nového ustanovení o skončení platnosti, nebo ustanovení o přezkumu.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Evropská unie by měla podpořit změnu ujednání tak, aby zahrnovalo nové ustanovení o skončení platnosti alespoň do 30. června 2026. Ostatní účastníci mohou navrhnout ustanovení o přezkumu nebo delší lhůtu, což by mohlo být rovněž přijatelné.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie zavádí rozhodnutí, jimiž se stanoví „postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“.

Pojem „akty s právními účinky“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, kterými se dotyčný orgán řídí. Zahrnuje rovněž nástroje, které podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale „mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem Unie“[3].

4.1.2. Uplatňování v tomto konkrétním případě

Zamýšlené rozhodnutí může rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právních předpisů EU, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o uplatňování některých pravidel v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES. Je tomu tak na základě článku 2 uvedeného nařízení, který stanoví, že „Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 3, kterými se mění příloha II, pokud je to nezbytné v důsledku změn pravidel, které dojednali účastníci ujednání“. To zahrnuje změny příloh ujednání.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, k němuž se zaujímá postoj jménem Unie.

[3] Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

4.2.2. Uplatňování v tomto konkrétním případě

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týkají vývozních úvěrů, což spadá do působnosti společné obchodní politiky. Hmotněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž článek 207 Smlouvy o fungování EU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 207 odst. 4 první pododstavec Smlouvy o fungování EU ve spojení s čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU.

5. ZVEŘEJNĚNÍ ZAMÝŠLENÉHO AKTU

Protože se aktem účastníků změní odvětvová dohoda o změně klimatu, je třeba jej po jeho přijetí zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6.

2024/0114 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Unie, pokud jde o rozhodnutí účastníků Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech aktualizovat některá ustanovení o skončení platnosti v rámci odvětvové dohody o vývozních úvěrech pro změnu klimatu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pravidla uvedená v Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech (dále jen „ujednání“) byla provedena v právu EU nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011, a stala se tak v Unii právně závaznými[4].

(2) Platnost ustanovení o skončení platnosti pro třídy projektů G a I v rámci odvětvové dohody o vývozních úvěrech pro změnu klimatu (dále jen „odvětvová dohoda o změně klimatu“) ujednání skončí dne 30. června 2024.

(3) Je v zájmu Unie, aby tyto projekty mohly i nadále těžit z příznivých podmínek odvětvové dohody o změně klimatu a aby nadále existovala možnost dosáhnout dohody o kritériích pro tyto třídy projektů. Za tímto účelem by Unie měla podpořit prodloužení platnosti ustanovení o skončení platnosti nebo jeho nahrazení ustanovením o přezkumu alespoň do 30. června 2026.

(4) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie, neboť zamýšlené rozhodnutí účastníků ujednání (dále jen „účastníci) bude pro Unii závazné a bude moci rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah práva Unie na základě článku 2 nařízení (EU) č. 1233/2011,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat mezi účastníky Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech, je uveden v příloze.

[4] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o uplatňování některých pravidel v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů a o zrušení rozhodnutí Rady 2001/76/ES a 2001/77/ES (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 45) (dále jen „nařízení (EU) č. 1233/2011“).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně